

Cuprins

<i>Cronologie</i>	5
<i>„Cu stîmă și fîngere”</i> (Livius Ciocârlic)	17
<i>Noți asupra ediției</i>	27

Scrisori către Lucian Raicu

Sînt îngrozit! Am patruzeci și unu de ani	31
Mă atîrn de un creion și-o coală de hîrtie	32
A mîncă prune <i>Tragedia!</i>	34
Nici roua n-o poate lua de la început	35
Dar mai ales sînt contra șurubului	37
Ce odihnitor e să scrii unui critic!	38
Patru ouă de rață	40
Din ce în ce mai despărțit de noi toți	41
Apoi cît de trist am fost	43
Voi începe să mi amintesc e am fost și poet	44
Nastasia Filippovna era lesbiană	46
1. Drept care, cu această scrisoare, încep numerotarea!	47
2. Se va citi pe melodia <i>Gul gîn lui</i>	49
3. Turgheniev iubea n secret mamela!	50
4. Ce coșmar delicios, ce lume nouă și bulbucată	52
5. Undeva unde sînt motani, și dovleci, și fluturi	54
6. „Sinucigaș ratat, bășică de fiere spartă pe două picioare”	55
7. N-am citit toate cântile, carnea e încă veselă!	57
8. Iar pentru femeile cu sîni nebuni aș avea suțiene de forță!	59
9. Prăvălia mea de lenjerie intimă de damă	61
10. Spună de dantele	62
11. „Natalia se îmbujoră toată și tăcu”	64
12. Un fluture ce palpită	65
13. Dacă trec de coropișnița asta, merge!	67
14. Am îngenunchiat și m-am rugat lui Dumnezeu să nu-mi ia poezia	69

53. Fie-ne țărina sfântă! Și fluturii ușori.	135
54. Am ridicat mîna a recunoaștere, a recunoștință. Asta a fost totul.	137
55. Și trece, trece, trece timpul ca o trăsuriță.	138
56. O rugă sîșietoare a cuvintelor către Cuvînt!	140
57. Îmi plescăi sufletul ca pe-o limbă-n sosul picant al lecturii	142
58. Fiecare clipă e grea, coaptă, mustoasă, esențială.	144
59. Cu stîmă și „extras de splină”	146
60. Cîntec spus cu geana n lacrima destinului necrutător	148
61. O veșnică uimire proaspătă-n fața clipei splendide, dar ucigăse . .	150
62. Am băut și am plecat uimîț și rușinat	151
63. Aș vrea să vorbească despre ură	153
64. A declarat că ea este iubita lui Eminescu	155
65. A fi poet	157

Scrisori către Leonid Dimov

Cerere	161
Anexă-program.	161
Emil iubește pe poezia	164
Unde sînt visele ce trebuiau s-apară?	166
Se va întîmpla ceva demential, absurd: biletele vor fi găurite!!! . . .	168
Marina, aviația și cenzura de la etajul 8	169
Fluturii ăștia care înaintează c-un nod pe oră.	171
Riscați să nu ajungeti nicăieri, devenind, în schimb, prozatori! . . .	171
Și deodată m-am simțit foarte singur	172
Celestă, palidă Marina	175
M-am trîntit în pat și am început să fac dragoste cu cuvintele . . .	176
Ca semn de recunoaștere voi avea o căciulă neagră-n cap și nedumerire în suflet	179
Îngeri care-și scot ciorapii	179
În altă ordine de tristeți	180
Mirosul acela sîșietor de dragoste și moarte al frunzelor încinse de soare	182
Sînt mai mult estetic decît etic.	183
Scîmșoșii e veșnic plin de petale	185
Le-aș fi sărutat pe uși, le-aș fi mîngîiat pe geamuri.	186
O E B, adică Oniric Emil Brumaru.	188
Eu cîntam la clarinet, Tu cîntai la bombardon!	190

Veniți aici să vă ucid pe rînd!	190
Printre găini și sticle	192
Dar cine va viola telefonistele?	193
Titlul e o farsă!	194
E o unire totală, trecînd peste orice	194
Pune-l pe Dimov să facă (dacă mai poate!) ca șarpele casei!!	195
Omul cu pielea de găină	196
O plasă mică, neagră și obscenă	197
Sîntem căzuți din lună	199
Nu fi clasic în viață	199
Aștept mereu ceva, nu știu ce	201
Meriți să fii iubit încă zece mii de ani	203
Îi văd pe toți ca prin fundul unui pahar. Dar nu-l pot sparge	204
Aș fi foarte simpatic cu motanii dacă mi-ai spune	205
Niște vorbe spuse printre hribi	206
Înjurătură onirică, desigur	207
S-au dus dracului scrișorile frumoase!	210
Citesc pe antici în dosul casei!	211
Baletul „Zimbru”	211
Un gol vast, ca de pivniță secretă	213
Am visat un vagon descoperit, plin cu niște morcovi imenși, pontocalii, fragezi, înaintînd încet pe linie, fără locomotivă	214
Fotbaliștii Rapidului sînt onirici	215
<i>Lucușărul</i> m-a bîgat în mîna!	216
Nebunia ta furtunoasă, aparent inutilă, savantă, infinit ironică, infinit tragică	217
Căteia aceea de care mi-e groază	218
E chiar un șotron pentru zhenguit, zău!	219
Cu tine-n gură pe ultima pagină	220
Geana aceea de poezie pe care o văd atît de puțini	221
Crustacee fierte, uleiuri, spîrtoase, compotiere, castroane	222
Îți trimiț printu un mesager un ponticalostan	223
Iar voi fi făcut pilaf?	225
Cu căciula în mînă, făcînd plecăciuni pînă la pămînt	226
Stăteți cîte doi, unii în fața celorlalți, legîndu-vă în balansoare . .	227
Numai eu rămîn, în van	229
Lasă-mă să țin la tine cum pot	229
Întîmplarea e în continuare rămasă undeva, prin măduva spinării . .	230

Iată-mă din nou cerșind	233
Același Bruni care era năucit de fericire când mîncă în bucătăria aceea infernală	233

Scrisori către Șerban Foarță

În rest, vorba poetului	237
Uneori mi-i atât de urât, încît îmi vine să mă pun pe podele și să încep să scot cuie cu dinții	237
Din punctul meu de mîrar	241
Să nu citească, să nu scrie Ci numai doar <i>poet</i> să fie	244
Paradisu-i undeva	246
Eu te rog foarte mult să nu fii catir și să dai cartea	247
Ce vor aștia cu protochronismul lor?	248
Acest pupincurism care a luat aerul veșniciei	249
Într-o bună zi îți voi scrie mai cu pistil	250
Să-ți întingi viața-n lene ca-n sos	251
Ei bine, înjură-mă	251
Doar nu-s nebun să scriu!!	253
Un articol de acela de-al tău plin de puncte puncte, cu trimiteri la subsol și cu pinete la pater	254
Am face o treabă, sînt siguri, jucîndu-ne	255
Sufletul meu științific este alături de-al tău	256
E bine că N.M. <i>a deschis culoarul</i>	257
Beau cafea, vîd meciuri, visez femei goale-n patru labe	258
Citiți-vă, unul altuia, și de preferință-n pielea goală, textul!	259
Eu scriu <i>pe curînte</i> , tu scrii <i>pe litere</i>	259
Diagnostiche, analize, regimuri, insomniă, spalme	260
Are o voce de catifea verde-mușchi!	261
Am intrat brusc în subiect și ies tot așa	262
Am ajuns la dilema: sexul sau indexul?	263
Bucata dintr-un sindrom de sexogenat atins la creier, ficat, pancreas, inimă și cîte dracu' mai sînt în mine	264

Scrisori către Radu Petrescu

Toate scrisorile dumneavoastră trec și prin paradis, unde sînt citite pe șest de îngeri	269
Cartea să-și <i>cîntăscă</i> autorul și, ca desert, și cititorul!	270

Scrisoarea în care doream să fiu mai flutură	272
Sufletul meu avid de zgomote mici	274
Mărarul e un alibi inatacabil	275
Aș dansa nesfârșit, c-o plapumă roz în brațe, pe un ring de cristal . .	276
Pentru <i>mărar</i> voi folosi foaie vernil, pentru <i>motani</i> albe	278
Cele două portrete ale sufletului meu	279
Sufletul îmi sfîrșie de plăcere	280
Tumba pentru musafiri	281
Un melc uriaș, bătrîn, carecum blazat	281
Gloria lucește din ce în ce mai puternic	282
Primit geniala carte	283
„Ghetele s Budai Dekeanu!”	284
Poezie care apare și dispare într-o clipă	285
Cele două coapse se întâlnesc la <i>înfinat</i> !	286
<i>Motatul</i> , blănos, purtînd bijuterii în dinți, blond (cîci oxigenat!)	287
Cîini în loc de sîni, altădată, acum, pod în loc de pet	288
Acce ciudată plăcere de-a scrie și gîndi texte absolut nerepublicabile	290
De azi înainte nu-mi voi mai închipui altfel un autobuz decît ca pe un uriaș membru viril!	291
Crăpăturile pămîntului, firele de iarba, firele de paie, pietrișul terasamentului căii ferate	292
O clipă am fost tentat, fie ce-o fi, să-i rup bluza vernil și-apoi să mă duc la bălănuș	293
Pinze pe care asezam cuvintele exact ca pe culori	295
Aș da un milion de fluturi, plus toate bijuteriile familiei mele domnitoare	296
Voi deveni burlan de marmură albastră, sau zid de cărămidă, sau pistil de crin	297
Să-mi trăsnescă și mie o șampă-n moalele capului	298
Aproape că mi-a înțepenit mîna de tristețe	299
Necîșind, nu-mi pot stîpîni frica	300
O cădere a sufletului în panici necontrolate, în vîrtejuri de teroare ciudată	300
Înainte despicam fiecare cuvînt în arome, acum dau numai de cioturi	302
Totul în lumina sfișietoare a toamnei	303
Într-un întuneric deplin, cu sufletul euforic	304

Orice scrieți poate fi citit <i>pe fraze</i> , adică așa cum se citesc poeziile <i>pe cuvinte</i>	305
Cred că în loc de scrisori vom schimba electrocardiograme	306
Legea Grass-Brumaru	307
Tristețea vârstei mele nu mai este de porțelan	309
Vreau să citesc această primă parte într-un an în care miercuria va avea aceeași dată cu cea din roman	310
Lăsându-și barba, poarta, evident, o umbreluță roz de damă	311
Opere și mari spargerii de nuci	312
Amenistăm în dreapta și în stînga că pînă la patruzeci de ani mai aștept inspirația.	314
Trebuie, deci, neapărat să plece la bal ca să și piardă pantoful. . .	314
Crinii nu se scuza	315
Vechiul meu inger s-a plîns	316

Scrisori către Alex. Ștefănescu

<i>Mărmura adulților</i>	319
Ați ucis un poet în dumneavoastră: acesta e obolul oricărui critic	320
Cuvîntul „infinî” în loc de cuvîntul „mîrar”	321
El <i>picturează</i> cuvinte	322
Unul din ăia care se pișă pe fiecare stilp și-apoi îl și lînge	323
Nu-i așa că Nastasia Filippovna „pute” mai tare a femeie (și-ncă o femeie perversă!) decît Odette de Crécy?	324
Poetul are „proprietate nudă” asupra poeziei sale	325
Prin poezie îmi presimt cu mult înainte viața	327
Atenuați efectul percutant al părerilor	328
Ursachi m-a pus cu labele pe bot	329
Considerîndu-mă un dovlec anonim	330
Blecher este Dumnezeuul nostru neștiut	331
Marea cu sarea și roua cu fetiscanele clasei a noua	332
Zefir organizat de diavoli prin fustele poeziei române	333
Prefer să străbat <i>Infernul</i> dantesc	334
A cîntat tot timpul din muzicuța la urechea mea	335
Pofta de propriile-mi cuvinte	336
De-a interviul	338
A-ți lua capul, a-l pune într-un dulap și a-ți așeza în locul lui o solniță.	338
Ați și răspuns fără să știți	339

Pericolul poeziei.	340
Cam așa stau ciupercile.	341
Doar din plăcerea de a înfunda creionul în hârtie.	342
Îl stănez pînă la spargerea termometrului.	344
V-ați dat în petic patetic.	345
Am început să mă simt gol, un fel de om de cauciuc plin cu aer. . . .	346
Vom face harcea parcea literatura.	346
După ce am ras <i>Demonii</i>	348
Cu samovarul pe masă, conacul devastat de lene și cu fiica mea, Andriuşka Ermilianovna, zburînd ca avionul prin încăperi. . . .	349
Să fii trimis de U.S. din R.S.R. în Bulgaria.	351
Împotmolit ca broasca la mal în Dostoievski.	352
Dar să nu disperăm cît mătasea zace-n cărămizi?	353

Scrisori către Ilie Constantin

Cînd mîncase a praaf trezit de rouă.	357
Precizia e dureroasă.	358
Și cîntă cineva răgușit și toți pleacă.	359
Pisicile mi-au simțit neliniștea.	359

Scrisori către Florin Mugur

Întrebări stupide la care nu există răspuns.	363
Secolii aceia mici și copilăroși.	364
Această chestie plicticoasă: a ține un jurnal.	365
Unul dintre primii scriitori care <i>au văzut lupul</i>	366
Tu care ai nervii ieșiți prin piele ca acele ariciului.	367
Trebuie citit numai cînd se futea fluturii.	368
Pînă la mîdușioara osului.	368
Aud trilulistețea.	369
Un fel de bețivani gata oricînd să sară pe fița albă și curul dalb al femeii altuia.	370
Să nu despicăm crinul în patru.	371
Să-l simți, să-l pipăi ca pe o cărămidă.	372
Zvonurile gogolene.	373
Cu ani în urmă el era „nebunul orașului”.	374
O calea de un leu și patruzeci de bănuți strălucitori.	375
Să pui pătura-n geam ca să nu se mai vadă ațîția sîni.	376

Prejudecata că pisicile mănincă portocale	377
Cilii ochilor nedormite	378
Scara pustie sta nemîngîată	379
Nu mai semnez Îngerul Emîl Brumaru	379
Rînele sînt niște sîrme degradate	380
O capră foarte încercănată	381
Cirpa sufletului meu murdar de tristețe	382
Chiar că dacă aş fi închis într-un cufăr	383
Se bat covoarele în ritm drăcesc de primăvară	384
Sub părul pletos, cu motanul pe genunchi	385
Brumaru a văzut cana împreună cu Muguț	386
Un fel brusc de a-mi tăia macaroana sufletului	387
Trebuie să fii fericit, chiar cu riscul unei adînci deznădejdi	388
Veșnicul lor picurat pe-o piatră	388
În altă zi l-am văzut chiar pe Cicikov!	389
Minutul portocaliu al zilei	390
O limitare a rației pentru a nu da în fibrilație și de-acolo-n starea de grație	391
O, dar <i>Piduchelo linos al rîpei de rîc</i>	392
Volume legate-n piele de cîin tăbăcită-n moare de varză	393
Sub cuvintele lui liniștite foșnesc coropișnite	394
Cît de bucurios zburdă fluturile ce devin	395
Orice lălea luptă să-și stăpînească nervii fini	396
E roata clasă muncitoare!	397
Furnicile tale nervoase	398
O cioară cu ochii delicios de rotunzi	399
Mă zbat împotmolit în propriul meu sos	400
Sufletul nostru trilobat ca un imens trifoi de azur	401
S-a dus ce era mai frîșcă-n noi	402
Metoda bălelor de sticlă	403
Trag casa scărilor după mine	404
Manifestările amurgului la un copil	405
Toaca-n ritm de dans african	406
Ca și cum ai avea un balansoar în tine	407
<i>Varza</i> , dragul meu, este o mobilă pe scut	408
Nasturi roșii pentru adormit secretarul nostru de redacție	409
Un iz de grajd sublim își înabuşă viața	410
Să beau cu cuvîntul <i>guri</i>	410

Idealurile mulate fest într-o rochie de jersey	411
Un tânăr în jur de 35 de ani cobori grăbit pe peronul gării din Dolhasca.	412
Și despre viața-viață	413
Niste ace lungi, aceste adevăruri	414
Mâini suspendate în aer, fără corp	415
Robinson cel fără insulă	416
Cita poezie E-n pomologie!	417
Colecția „Bostănăria pentru toți”	418
Transparența acestei dimineți transformată într-un voal de acoperit sufletul	419
Să se plângă, dar cu un sufls permanent în suflet	420
Prima cană e cea pe care o face el	421
Gîndul ăsta fermecat: canea unică, gigantă, conținînd întreg universul	423
Un miros indescritibil de depărtări de neatin	424
Întîlnesc peste tot pisici și simne	425
O chestie care să aducă a cîine	426
Un jurnal al norilor, al culorilor clipei	427
Acea proiectată carte de eseuri fanteziste	428
Doi sini ca-n visul militarilor în termen, și, între ei, afirmată pe un lînțisor de argint, <i>o lamă de ras</i>	429
Abia ieșită de sub frunzele uscate ale anului trecut	430
Inima va fi un raft adînc și cald și pulsatil	431
Scriu unui om în carne și barbă	432
Vom cînta îndelung, în amurg, la bigofon	433
<i>Duminica</i> , cea mai frumoasă canibală de pe lume	434
De obicei sint români pe îndelete, începînd cu sufletul	435
Fuselaje șlefuite milimetric ale unui aparat de zburat, prin paradis, spre iad	436
Sufletul tău chinat, neliniștit, veșnic agitat de aripa unui fluture cap-de-mor	437
Te hulește, dar bărbătește, cîntă, pe față!	438
<i>Copiii de țîță ai căpitanului Grant</i>	439
Împăratul Galben-pai, Împăratul Frez	440
Mașini gigante, monstruoase, se mișcă lent în centrul insulei	441
Mergînd în patru labuțe moi	442
Într-un răgaz al corului deocheat, am simțit că voi putea scrie din nou	443

Te cred și eu că morții sînt veseli	444
Văd că am trecut la mineral	445
Bînuie un miros dulce, senzual, de fustă abia seacă de pe șolduri	446
Ceremonioasă – omida ocolind unghiul macerat al cărămidei de la colțul casei	447
La radio o gură lunguroasă cîntă în spaniolă, afară scîrîie criminal ceva pe altceva	448
Mecu-mecu!	449
O blugistă pneumatică, strînsă ca-n anvelope de cauciuc în propriul ei fund umflat pînă la refuz	450
Umblă prin cer cu căruța <i>tante</i> Ilie	451
Mîini albe ale femeii par fără corp	452
Să scriem bestiare (bîzoare, rîmoare!)	453
O cioară moleșită de miresme stă lunguroasă pe-o antenă de televizor	454
Să ne mulțumim cu sufletul și bucle nevastei	455
Mai bine ar fi fost să fii dovleac decît poet	456
Se zbate dureros acolo	457
Literatura se duce naibii	458
Biserica Galata în cețuri albastre	459
Un mîl cleios pe care nu l poți clănțani în dinți	460
Adolescența mea tresare dureros	461
Muzicale, pline de îngeri verzui	462
Mekul trece, rîmele rîmin	463
Rezumat în trei miresme	464
Zi pierdută-n neant ca-n păpușoi	465
Mă întîlnesc mereu cu oameni care-mi fac dantura	466
O, zile ferice, cînd soțiile scot triluri privighetorești	467
Un steag superb care pentru alții pare un biet ciot	468
Ce plăcere vegetală de a desface frazele în cuvinte	468
Fluturîndu-și stofele pe buci ca pe niște steaguri	469
Alături de dînsa, un tînăr cu pantalonii suflecați ca să nu l stropescă cu sînge!	470
Nu am pierdut chiar tot	471
Cu lîntari la capul mesei de scindură	472
Caut în minte un gînd frumos	473
Vechi rîne cunoscută și tolerate	474

Asa cum incepi să-ți iubești degetele de la picioare	475
A-ți simți viscerele mîngiate mîlăsos de acest lichid transparent, strălucitor!	476
Cineva bate linșitor covoarele	476
Teama mea și cu mine stăm, înghesuți, pe același scaun	477
Un robinet care te sculpă între ochi fierbinte	478
Mi-e silă să ies pe insulă	479
Dimensiunea a patra: femeia pletoasă, albă, grasuță pe ici, pe colo.	480
Mîna de carne, nu mîna ideală	481
Partea iepurelui	482
Mi se fac staminele măciucă	483
Te-am tras pe căpsună!	484
Tu cu ciocanul zdrobitor.	485
Voi visa la Ana de Austria, la Anna Karenina, la Ana Lugojana	486
Premiul morcovilor, medalia albinei.	488
Frumoasa cu prea mult corp răsturnat a futai.	489
Zina miraculoasă cînd versul, proaspăt, va țîșni din tine ca parfumul din porii unei portocale	490
Țelul mohorîtului Robinson Crusoe	491
Un fel de camere de automobil plesnind de presiunea dovințelor ..	492
Ea, poezia cea aievea	493
Într-un ceas de acceptare a singurătății	494
Optimisti ca două stîrvuri	495
Boala, această floare fastuoasă	496
Sînt plin de ea cum sînt crini de propriul lor parfum invizibil	497
Cineva, nu știe cînd și cum, li fură chiloteii.	498
Picior infinit peste picior infinit	499
Hamacul asta împletă din coada șoricelului	500
Geta și Malorul	501
Poezia domestică	503
Obligatoriu să fie bombată peste tot	504
Ar mulge oile, cu picioarele într-o dezordine divină	505
O lume cu femei plate și uscate ca scindurile dintr-un gard lăsat în paragină	506
A spune lucrurilor pe numele lor murdar, aspru, gretos	507
Cheaguri buimăcitoare de femei cu lesele dîrdîind	508
O toamnă spulberată n nostalgii	509

Cum să fie „sistem” dacă e „nervos”?	510
Limuzine lucioase, pline ochi cu zmeură	511
Desfid pe oricine că știe să-mi spună ce-i o cratiță!	512
O lume caldă a străzilor goale duminică	513
Dacă vrei să fi iubit de femeile de la pline	514
Auzi, <i>inrazia!</i>	515
Îmi analizez plăturile cu pînoscopul	517
Albumul de pene, de mostre puloase, lustruase	518
Cap în cap (sfîrșit în sfîrșit!)	519
Tulburînd poienele argintii, strîgute de mesteceni, cu pizdoaiicele lor feciorelnice	520
Ce dracu' s-a incubat în mine și nu mai iese?	521
Visez ape pentru hipertrofiat sinii	522
Un cuțit lucios, lung, pe patul pe care dormeau părinții	523
Mi-a măturisit, misterios, cu niște ochi belți cît cepele	524
Am găsit, iar, foarte multe bile.	525
Pixul Parker nu m-a mai ajutat	527
Acum e astăzi?	528
Dacă l-ar găbi odată pe acel <i>cear</i> .	529
La chilotei zice „chilo”.	530
Fericit omul care are o lampă cu gaz!	531
Totul a pornit de la o statuie fără cap	532
<i>Cioara-porumbelul</i> e viața noastră.	533
Necruțătoare, pornolirice.	533
Da, a mîlca universul.	534
O boală a cutiei postale	536
Universul calm	537
Un alfabet morse al gospodinelor de pretutindeni	538
Se impune o aplatizare a lor prin corsete severe	539
Toți, din toate părțile, ne sfîșie	540
Linge îndelung locul unde s-a produs ceremonialul fragmentării	541
Parfumele iau forma încăperilor	542
Caietele dictando din ghiozdanele elevelor virgine încă	543
Căutam obiecte ciudate.	544
Vreo două-trei plecări	545
Un armean și un evreu, într-o cameră întunecoasă.	545
Băgînd paiul în curul conceptelor	546
Tu ești, eu esc, el este	547

Cartea asta, <i>Pestele</i> , trebuie să fie foarte pe gustul meu	549
Trecere a sufletului și trupului tău, prin cuvinte, în sufletul și trupul altora.	549
Slujnice păcătoase, forfotind prin încăperi joase, în amurguri lungi.	551
Lenjeria intimă, pizduală, a atât de seraficelor eroine din Turgheniev	552
Adio, adio, fetișcane nebune, ninfomane, de la școala de arte și muzică.	553
Așa zisul glob ocular are ca pupili chiar imaginea găleții!	554
Îmbibat de cifre, cu sufletul înfocat de aritmetică	555
Demult agoniza în mine copilul ce fusesem.	556
Știi că Nastasia Filippovna locuiește pe strada <i>Cinci colțuri</i> ?	557
Gînduri necuvîncioase, suflecate.	558
Rămîne să lumineze stins în veșnicie	559
Să nu se mai împăturască batistele, cearceafurile, spre a nu fi jignite	560
Mostre de cruzime	562
Nastasia Filippovna îmi calcă pe nervi.	562
Plîngînd încet cu fața la <i>grădini</i>	563
Vorbe, vorbe, vorbe spuse la nesfîrșit	564
Pentru ei un scriitor e un rahat cu pretenții	565
Iar ea, țata divină, să se aplece deasupra unei găleți pline cu apă . . .	566
Tot ce spunea unul spin și fără o mîna	567
Teiul are flori hermafrodite!	568
Vorbesc de <i>starea trupului</i> , nu de <i>starea poeziei</i>	569
Manuscrisele de la Dolhasca	570
Sînt sensibil, fă, sensibil	571
Ca doi frați ieșuri	572
Dumnezeu te pocnește cu copita	574
O simplă vinzătoare de bilete e mai absurdă decît ei doi împreună	575
Ceva ce bate în tine ca un val moale	576
O altă operă vastă: <i>O mie și una de după-amiază</i>	577
Cam înțepată n cur, dar drăguță n obraji	578
Cu gencoaiul firilît după tine, parcă plin de bolovani	579
Pinzele fleșcăite ale unor corăbii fără vînt, întinse între hornurile unei clădiri din fața mea	580

Papagalii uzi, caprele lincede	581
Să n-ai nimic în scorbura asta umedă a trupului	582
Bați catifeaua cu nulaia pînă la extenuare și te calmezi brusc	583
Reparției îi dispar cei trei sîni	585
Malva, nimfă de lift	586
Să-l duci pe suflet cît poți	587
Cîrpesesc niște chestii	588
Nici cuvinte, nici suflet de-ajuns la teșcherea	589
Pe nervii scriitorilor se joacă, fără grijă, tananica!	590
Bikini aceea plutind în aerul după amiezii	591
Vienea trece, trece, trece, precum regimentul zecel	592
Poet caiet, caiet poet	594
Zbătîndu-se beznetic, ca un lîndic scîncît, bucal	595
Sînt tot mai uimît de dungile portocalii	596
Îi sînți cald, moale, afectuos, sub beregată, ești cineva	597
Aici nu se joacă nimeni, to'arîse Brumara Emil!	598
Făceam avioane de hîrtie și plîngeam	599
Trecem la seria albă, nenumărată, a <i>Cotidianului de gingășie</i>	600
Nu-mi mai permit să fiu trist, ar fi un lux	601
Vise obositoare, rîutăcioase	601
Mă ia cu spaimă și apocalipsă	602
Picul Parker și Verhaene	603
Tot bîlbîie sînt!	604
Cine știe ce scolopendră mai iese din asta	604
Ți-ai găsit supapa roz	605
E o balenă de timp în urma ta	606
Cu ce incomodez eu, prin poezia mea, <i>momentul</i> ?	607
Oameni grași care-mi spun că așa trebuie, doar n-o să fim copii toată viața	608
Nu înțelege nimic, nu înțelege nimic...	608
Soarta lebedelor din Dolhasca	609
Dar o duc înainte, ce mama dracului!	610
Stadiul de rînă cu metamerele inbecilizate-n roz	611
Asta-i chestia cu trestia pe care o rumegă bestia	612
Fecioara cra din crașca pîrului trează	613
Lectura cu muște și prepelițe-n ochiul stîng	613
Un buchet de cartuze violente, opinii opintite, confruntări la bustul gol	615

N-au haz așa, scrobiiți în latină!	616
Scriu de urât	617
De parcă asta ar fi încântat-o la noada curului ei bursuffat	618
Jilav, jilav e gladul adolescenților!	619
În afară de acest cur strămoșesc, nimic deosebit	620
Orayul ăsta plin de antipatici ifosarzi	621
Privind casele tainice și copacii plini, cămoși de frunze	622
Sertanal dorințelor mele nerușinate	623
În 1970 toți erau nichitizați, abstracți	625
O vom admite cum e, <i>e ciorta noastră</i>	626
Să mai tăcem împreună.	626
Aici toți sînt țepeni!	627
Trebuie o ediție „fiziologică”, prin care fluidul genial să circule liber	628
Fulgerul unui anotimp curat	629
Storce-o ca pe-o bubă coaptă!	630
Unde, vai, se dă un fel de spectacol	631
Scrumu-i cade, în movile mici, pe sinii talentați	632
A scuipat genial și plictisit	633
Eugen Simion a fost uimit că nu halesc tot	634
Du-te n iad și așteaptă-n continuare	635
Ce este viața, dom'le, ce-i ea?	636
Cărți și iar cărți alături de o nevastă devotată-n buci și un copil	637
Mă spală de toate păcatele	638

Emil
Brumaru
III
Cerșetorul de cafea

Prefață de Livius Ciocârlie

POLIROM
2012

Tumba pentru musafiri

Stimate și iubite domnule Radu Petrescu,

Voi începe scrisoarea cu o observație prilejuită de proaspăta lectură a primului volum de Proust. Dacă dînsul a avut șansa acelor două fermecătoare direcții: Méséglise și Guermantes, noi, din păcate, nu avem decît, un timp destul de lung, Direcția Presei!

Mă lăudasem că aș putea scrie despre pisici vreo douăzeci de pagini. Văd acum, cînd vreau să o fac, că nu-mi ies decît cîteva rînduri! V-aș putea doar comunica faptul că Scămoșilă făcea „tumba pentru musafiri”. Ce însemna asta? Cînd aveam un musafir, îi spuneam: „Scămoșilă, fă tumba pentru musafiri!”. Și el, într-un fel indescriptibil, își lîcea capul de podea, se da ușor pe o parte și ajungea să se întindă total, cu lăbuțele în sus, stînd așa cîteva clipe nemișcat. *Tumba pentru musafiri* era însoțită de un miorlăit de foarte joasă tonalitate. Lucru esențial: Scămoșilă nu zicea *miau*, ci *maui* ceea ce-i cu totul altceva, vă dați seama. Voi reveni, în alte scrisori, asupra pisicilor, căutînd să fac și o paralelă cu cele baudelairene.

Cu grație,
Emil Brumaru

22.VI.1978

Un melc uriaș, bătrîn, oarecum blazat

Definitiv iubite domnule Profesor,

Marșul spre glorie continuă! Ieri, în *Flacăra*, articolul (cam descriptiv, nespunînd nimic nou) și fotografia absolut formidabilă, pe care aș dori din toată inima s-o am. Mai rămîne, în București, *Săptămîna* (care dă, în ultimul număr, titlul eronat al cărții

dumneavoastră!!!) și apoi provincia. (Să nu uit, în *Convorbiri literare* va scrie tinărul critic C. Pricop pe care, mi-a spus, l-ați cunoscut la Cluj. Este *fascinat* – cuvântul lui! – de personalitatea dumneavoastră, vă consideră *Cap de școală!* Cronica e programată pentru luna august, dacă nu intervine ceva neprevăzut.)

Vă sînt dator cu aproape toate răspunsurile, mai ales cel privind melcii, pisicile, mărarul. *Melcii*. În grădinița din fața ferestrei cu gratii de la Dolhasca, într-o vară, a circulat mult timp un mele uriaș, bătrîn, oarecum blazat. Cam vreo două luni îl găscam în fiecă dimineață pe sub o floare, pe lângă vreo tufă. Și brusc, după ce mă obișnuisem cu el, a dispărut. Pisicile îl ocoleau sfioase. Coarnele lui boierești erau cafenii. Am zis că era bătrîn pentru că părea ridat. Mă împrietenisem cu dînsul și-am avut o ușoară tristețe, dar permanentă, cînd n-a mai fost.

Cu stimă,
Emil Brumaru

24.VI.1978

Gloria lucește din ce în ce mai puternic

Iubite și stimată domnule Profesor,

Iată o veste de ultimă secundă dulce: se pare că în numărul *opt* al *Convorbirilor literare* va fi nu un articol despre cartea dumneavoastră, ci două! Vi se va discuta cartea în cadrul unei pagini intitulată „Biblioteca”. Al doilea articol e posibil să fie scris de un bucureștean. Aflu toate amănuntele de la C. Pricop care, după cum știți, va scrie unul din cele două elogii! Veți avea, deci, *o pagină întreagă* alectată (ce cuvînt!) *Oceanului întors*. E minunat! Gloria lucește din ce în ce mai puternic.

În numărul *șapte* (cel din iulie) același lucru i se va întîmpla lui Mircea Horia Simionescu. Și lui i s-a consacrat o pagină de

revistă. În iulie e posibil să apară și niște poezii de-ale soției mele, Tamara.

Ieri, întâlnindu-l pe L.L. și somnându-l să-mi spună data exactă când apare cronica despre dumneavoastră, a început s-o scalde în ape sălcii! M-am făcut pară lungă și distrugătoare!

După cum vedeți, o scrisoare în care nu răspund la întrebări puse, ci la dorințe mute. Ieri, dintr-o croare, am fost la Mircești. Clujenii tineri mă iubesc (cu dinșii am fost), dar nu renunță la ideea că ei sînt cu mult mai formidabili. Ion Pop nu a fost. Mi s-a spus că are greutăți (din cauza că *Echinoxul* a fost laudat unde nu trebuie!) cu scoaterea următoarelor numere!

Cu grație și-o undă de neliniște,
Emil Brumaru

25.VI.1978

Primit geniala carte

Iubite domnule Radu Petrescu,

Cred că ați observat cum și-a început, în ultima *Flacăra*, articolul adorabilului Mircea Iorgulescu. Sînt mîndru că, iertați-mi orgoliul, am mirosit primul importanța extraordinară a *Ochianului întors*! Toată critica nu face decît să confirme telegrama mea care începea, vă amintiți?, așa: *Primit geniala carte*.

De o săptămînă mă sînt cu adevărat prost. Primele zile ale săptămînii, mai ales, au fost infernale. Nu pot citi nimic. Stau cu volumul al doilea din Proust, la aceeași pagină, trîntit în fotoliu și fac, mintal, versuri ce încep cu „De-aș avea o sumă fabuloasă...”. V-am și trimis vreo cinci, mai pudice. Celelalte sînt prea crude. Nici nu mi le-am trecut pe hîrtie!

...

Îmi scrieți rar. O scrisoare pe 16, una pe 22, poate că azi, pe 30, voi mai primi ceva. Ce faceți, *ce se mai vede?*

Cu stimă și prietenie,
Emil Brumaru

30.VI.1978

„Ghetele-s Budai-Deleanu!”

Stimate și iubite domnule Radu Petrescu,

După ce am expediat recomandat (o funcționară grasă, albă, ca o înecată, mi-a atras atenția că trebuie pus și sectorul) încă două variante de răspuns la întrebarea referitoare la modul de întrebuițare a unei fabuloase sume, la prinz, am primit scrisoarea dumneavoastră din 27 iunie. Reconfortantă! Da, acesta e cuvântul. De câte ori citesc rîndurile scrise exact, atent, frumos, îmi vin în fire și-mi zic, nu-i nimic, încă nu-i totul pierdut.

...

Dacă ați spus tot ce doreați, puneți punct și trimiteți manuscrisul la tipografie. În două-trei zile apare volumul, ca de obicei, hm!!!

...

Mi-am făcut, zilele astea, corectura la *Adio, Robinson Crusoe*. O mie de greșeli! Și ce gust fad mi-a lăsat cartea.

...

În mare revenire de formă, am reluat Proust. Îmi place să citesc câte o frază de zeci de ori. Cam așa cum ai apăsa două clape de pian la nesfârșit.

...

Mi se pare atît de bizar cînd spuneți că aveți doi copii care, unul, a făcut armata, celălalt și-a terminat bacalaureatul! Doamne, dar eu am o fetiță de doi ani și cinci luni! Despina (numită în intimitatea castelului Pufnei) a proferat azi-dimineață, de pe oliță, următoarea chestie de-un avangardism total:

„Ghetele-s Budai-Deleanu!”.

Bănuiesc aici o mașinațiune de-a soției mele, Tamara, care, probabil, a exersat cu ea, pe ascuns, maxina urmuziană. Oricum, a fost de efect.

Primesc de la Ion Pop cîteva rînduri în care-mi spune că v-a ascultat dorința de a scoate un pasaj etc. Dar despre ce-i vorba, în fond? Nu cumva, fără ca să știu eu nimic, modificați interviul? Dumnezeuule, dar asta e inadmisibil!

Azi mi s-a întîmplat ceva curios, am observat o doamnă care, crezîndu-se singură, se scîrpinga între omoplați cu atîta furie păsărească, încît am avut impresia că-i un animal gata să cîrîie! M-a speriat profund. Ghearele ei erau oșate violent și, cînd m-a văzut, nebătînd că eu o zărisem mai dinainte, a suris serafic. Brrrr!!!!

Cu stimă și grație,
Emil Brumaru

1.VII.1978

Poezie care apare și dispare într-o clipă

Stimate și iubite domnule Radu Petrescu,

Primind scrisoarea dumneavoastră de pe 28 iunie, am stat, ca de obicei, un timp cu ea nedeschisă, întins în fotoliu, încercînd să ghicesc ce-ar putea conține. Apoi am citit-o și am dat fulgerător telefon la *Cronica* și la *Convorbiri literare* pentru a afla adresele ceite. Vi le anexez pe hîrtie portocalie.

Este ciudat: Bassarabescu a fost încîntarea pubertății mele. Aveam o ediție cu copertă galbenă și-l citeam și rîsciteam la nesfîrșit. Tot atît de ciudată e și, deodată, ruperea oricărui contact cu scrierile lui. Îl voi reciti neapărat. Ne-a-pă-rat.

Din Șerban Foarță mi-a plăcut foarte mult și *De vorbe cu florile*. Este, cred, o definiție grațioasă a inspirației și a poeziei lui, în totalitate; poezie care apare și dispare într-o clipă. *Baloneta* e exemplificarea strălucită a acestei definiții. Foarță trebuie iubit!

Ea, refăcut, citește din Proust ca din mărar!

Cu stimă și grație,
Emil Brumaru

3.VII.1978

Cele două coapse se întâlnesc la *infinit*!

Iubite domnule Profesor,

E spre seară, cele patru cruci ale Mitropoliei sclipesc divin, păsări ciripoidale străbat aerul ușor, răcorit. Am citit puțin Proust, întins în fotoliul galben. Apoi citeva pagini din *Oceanul întors*. De câte ori iau în mână cartea dumneavoastră, o liniște luminoasă îmi umple sufletul. E limpede și grea ca un cristal tăiat exact de îngeri. Chiar și defectul pe care-l prezintă (paginile 353-368 sînt de două ori legate!) mă încintă ca un mic viciu, anume lăsat în masa transparentă, pentru ca descompunerea razelor să nu urmeze chiar legile fizicii, ci pe cele ale plăcerii. Pentru că este o plăcere indescritibilă să citești, într-o carte, aceleași pagini, parcurgînd, de fapt, altele!

Continui scrisoarea într-o dimineață leșinată, cu păsări mute și cruci cenușii. Dar cît de frumoase sînt, în schimb, femeile văzute la ora asta. Mai au o urmă de somn, de voluptate visătoare în mersul lor imperial. Am mai spus-o și-o mai spun: ele sînt față de bărbați cum e geometria lui Lobacevski față de cea a lui Euclid, adică cele două coapse se întâlnesc la *infinit*!